

Aldous Huxley

auteur	
auteursnaam	Aldous Huxley
volledige naam	Aldous Leonard Huxley
geboortedatum	26-07-1894
sterfdatum	22-11-1963
geboorteplaats	Godalming
geboorteland	Verenigd Koninkrijk
sterfplaats	Los Angeles
sterfland	Verenigde Staten
nationaliteit	Brits-Amerikaans
wikipedia (NL)	nl.wikipedia.org/...
wikipedia (org)	en.wikipedia.org/...
Sasteren Dokuwiki	Aldous Huxley

Aldous Leonard Huxley was een Engelse schrijver en filosoof. Zijn bibliografie omvat bijna 50 boeken, inclusief non-fictie werken, evenals essays, verhalen en gedichten.

Geboren in de vooraanstaande familie Huxley , studeerde hij af aan Balliol College, Oxford , met een graad in Engelse literatuur . Vroeg in zijn carrière publiceerde hij korte verhalen en poëzie en redigeerde hij het literaire tijdschrift Oxford Poetry , voordat hij reisverhalen , satire en scenario's ging publiceren. Hij bracht het laatste deel van zijn leven door in de Verenigde Staten, waar hij van 1937 tot aan zijn dood in Los Angeles woonde . Tegen het einde van zijn leven werd Huxley algemeen erkend als een van de belangrijkste intellectuelen van zijn tijd. Hij werd negen keer genomineerd voor de Nobelprijs voor Literatuur en werd in 1962 door de Royal Society of Literature verkozen tot Companion of Literature.

Huxley was een pacifist. Hij raakte geïnteresseerd in filosofische mystiek en in universalisme, en behandelde deze onderwerpen in zijn werken zoals The Perennial Philosophy (1945), dat overeenkomsten illustreert tussen westerse en oosterse mystiek, en The Doors of Perception (1954), dat zijn eigen psychedelische ervaring met mescaline interpreteert . In zijn beroemdste roman, Brave New World (1932), en zijn laatste roman, Island (1962), presenteerde hij respectievelijk zijn visioenen van dystopie en utopie .

Vroege leven

Huxley werd geboren in Godalming , Surrey, Engeland, op 26 juli 1894. [14] [15] Hij was de derde zoon van de schrijver en schoolmeester Leonard Huxley , die The Cornhill Magazine redigeerde , [16] en zijn eerste vrouw, Julia Arnold , die Prior's Field School oprichtte . Julia was de nicht van de dichter en criticus Matthew Arnold en de zus van de romanschrijfster Mrs. Humphry Ward . Julia noemde hem Aldous, naar een personage in een van de romans van haar zus. Aldous was de kleinzoon van Thomas Henry Huxley , de zoöloog , agnost en polemist die vaak “Darwins Bulldog” werd genoemd. Zijn broer Julian Huxley en halfbroer Andrew Huxley werden ook uitstekende biologen. Aldous had nog een broer, Noel Trevenen Huxley (1889-1914), die zelfmoord pleegde na een periode van klinische depressie.

Als kind was Huxley's bijnaam "Ogie", een verkleinwoord van "Ogre". Hij werd door zijn broer, Julian, omschreven als iemand die vaak "de vreemdheid der dingen" overpeinsde. Volgens zijn neef en tijdgenoot Gervas Huxley had hij al vroeg interesse in tekenen.

Huxley's opleiding begon in het goed uitgeruste botanische laboratorium van zijn vader, waarna hij zich inschreef aan de Hillside School in de buurt van Godalming. Hij kreeg daar jarenlang les van zijn eigen moeder, totdat zij terminaal ziek werd. Na Hillside ging hij naar Eton College. Zijn moeder stierf in 1908, toen hij 14 was (zijn vader hertrouwde later). He contracted the eye disease keratitis punctata in 1911; this "left [him] practically blind for two to three years" and "ended his early dreams of becoming a doctor".[23] In October 1913, Huxley entered Balliol College, Oxford, where he studied English literature.[24] He volunteered for the British Army in January 1916 amidst the First World War; however, he was rejected on health grounds, being half-blind in one eye.[24] His eyesight later partly recovered. He edited Oxford Poetry in 1916, and in June of that year graduated BA with first class honours.[24] His brother Julian wrote:

I believe his blindness was a blessing in disguise. For one thing, it put paid to his idea of taking up medicine as a career ... His uniqueness lay in his universalism. He was able to take all knowledge for his province.

Following his years at Balliol, Huxley, being financially indebted to his father, decided to find employment. He taught French for a year at Eton College, where Eric Blair (who was to take the pen name George Orwell) and Steven Runciman were among his pupils. He was mainly remembered as being an incompetent schoolmaster unable to keep order in class. Nevertheless, Blair and others spoke highly of his excellent command of language.

Huxley also worked for a time during the 1920s at Brunner and Mond, an advanced chemical plant in Billingham in County Durham, northeast England. According to an introduction to his science fiction novel *Brave New World* (1932), the experience he had there of "an ordered universe in a world of planless incoherence" was an important source for the novel.

Loopbaan

Huxley voltooide zijn eerste (ongepubliceerde) roman op 17-jarige leeftijd en begon begin twintig serieus te schrijven, waarmee hij zich vestigde als een succesvol schrijver en sociaal satiricus. Zijn eerste gepubliceerde romans waren sociale satires, *Crome Yellow* (1921), *Antic Hay* (1923), *Those Barren Leaves* (1925) en *Point Counter Point* (1928). *Brave New World* (1932) was zijn vijfde roman en eerste dystopische werk. In de jaren twintig leverde hij ook bijdragen aan de tijdschriften *Vanity Fair* en de Britse *Vogue*.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog bracht Huxley veel van zijn tijd door in Garsington Manor bij Oxford, de thuisbasis van Lady Ottoline Morrell, waar hij werkte als landarbeider. Terwijl hij in het landhuis was, ontmoette hij verschillende figuren uit de Bloomsbury Group, waaronder Bertrand Russell, Alfred North Whitehead [29] en Clive Bell. Later, in *Crome Yellow* (1921), karikaturiseerde hij de levensstijl van Garsington. Banen waren zeer schaars, maar in 1919 was John Middleton Murry het Athenaeum aan het reorganiseren en nodigde Huxley uit om zich bij het personeel aan te sluiten. Hij accepteerde onmiddellijk en trouwde snel met de Belgische vluchteling Maria Nys (1899-1955), ook in Garsington. [30] Ze woonden met hun jonge zoon een deel van de tijd in Italië tijdens de jaren 1920, waar Huxley zijn vriend DH Lawrence bezocht. Na de dood van Lawrence in 1930 (hij en Maria waren aanwezig bij zijn dood in de Provence) redigeerde Huxley de brieven van Lawrence (1932). [31] Begin 1929 ontmoette Huxley in Londen Gerald Heard, een schrijver en presentator, filosoof en

vertolker van de hedendaagse wetenschap. Heard was bijna vijf jaar ouder dan Huxley en introduceerde hem in een verscheidenheid aan diepgaande ideeën, subtiele verbanden en diverse opkomende spirituele en psychotherapeutische methoden. [32]

Tot de werken uit deze periode behoorden romans over de onmenselijke aspecten van de wetenschappelijke vooruitgang (zijn magnum opus *Brave New World*) en over pacifistische thema's (*Eyeless in Gaza*). [33] In *Brave New World* , dat zich afspeelt in een dystopisch Londen, portretteert Huxley een maatschappij die functioneert op basis van de principes van massaproductie en Pavloviaanse conditionering . [34] Huxley werd sterk beïnvloed door F. Matthias Alexander , op wie hij een personage baseerde in *Eyeless in Gaza* . [35]
Aldous Huxley door Low (1933)

In deze periode begon Huxley non-fictiewerken te schrijven en te redigeren over pacifistische kwesties, waaronder *Ends and Means* (1937), *An Encyclopedia of Pacifism* en *Pacifism and Philosophy* , en was hij een actief lid van de *Peace Pledge Union* (PPU).

Het leven in de Verenigde Staten

In 1937 verhuisde Huxley met zijn vrouw Maria, zoon Matthew Huxley en vriend Gerald Heard naar Hollywood, Los Angeles , Verenigde Staten. Cyril Connolly schreef eind jaren dertig over de twee intellectuelen (Huxley en Heard): “Alle Europese wegen waren uitgeput in de zoektocht naar een weg vooruit – politiek, kunst, wetenschap – die hen in 1937 beide richting de VS leidde.” [37] Huxley woonde in de VS, voornamelijk in Zuid- Californië , [38] [39] [40] tot aan zijn dood, en een tijdlang in Taos, New Mexico , waar hij *Ends and Means* (1937) schreef. Het boek bevat traktaten over oorlog , [41] ongelijkheid , [42] religie [43] en ethiek . [44]

Heard introduced Huxley to Vedanta (Upanishad-centered philosophy), meditation and vegetarianism through the principle of ahimsa. In 1938 Huxley befriended Jiddu Krishnamurti, whose teachings he greatly admired. Huxley and Krishnamurti entered into an enduring exchange (sometimes edging on debate) over many years, with Krishnamurti representing the more rarefied, detached, ivory-tower perspective and Huxley, with his pragmatic concerns, the more socially and historically informed position. Huxley wrote a foreword to Krishnamurti's quintessential statement, *The First and Last Freedom* (1954).[45]

Huxley and Heard became Vedantists in the group formed around Hindu Swami Prabhavananda, and subsequently introduced Christopher Isherwood to the circle. Not long afterwards, Huxley wrote his book on widely held spiritual values and ideas, *The Perennial Philosophy*, which discussed the teachings of renowned mystics of the world.[46][47]

Huxley became a close friend of Remsen Bird, president of Occidental College. He spent much time at the college in the Eagle Rock neighbourhood of Los Angeles. The college appears as “Tarzana College” in his satirical novel *After Many a Summer* (1939). The novel won Huxley a British literary award, the 1939 James Tait Black Memorial Prize for fiction.[48] Huxley also incorporated Bird into the novel.[49]

Nederlands Gedurende deze periode verdiende Huxley een aanzienlijk inkomen als scenarioschrijver voor Hollywood; Christopher Isherwood stelt in zijn autobiografie *My Guru and His Disciple* dat Huxley meer dan 3.000 dollar per week verdiende (ongeveer 50.000 dollar [50] in dollars van 2020) als scenarioschrijver, en dat hij een groot deel daarvan gebruikte om Joodse en linkse schrijvers- en kunstenaarsvluchtelingen uit Hitler-Duitsland naar de VS te vervoeren. [51] In maart 1938 bracht

Huxley's vriendin Anita Loos , een romanschrijver en scenarioschrijver, hem in contact met Metro-Goldwyn-Mayer (MGM), die hem inhuurde voor Madame Curie , waarin oorspronkelijk Greta Garbo de hoofdrol zou spelen en George Cukor de regie zou voeren . (Uiteindelijk werd de film in 1943 door MGM voltooid met een andere regisseur en cast .) Huxley kreeg schermvermelding voor Pride and Prejudice (1940) en werd betaald voor zijn werk aan een aantal andere films, waaronder Jane Eyre (1944). Hij kreeg in 1945 van Walt Disney de opdracht een script te schrijven gebaseerd op Alice's Adventures in Wonderland en de biografie van de auteur van het verhaal, Lewis Carroll . Het script werd echter niet gebruikt. [52]

Huxley schreef een inleiding voor de postume publicatie van JD Unwins boek Hopousia or The Sexual and Economic Foundations of a New Society uit 1940. [53]

Op 21 oktober 1949 schreef Huxley aan George Orwell, auteur van Negentienhonderdvierentachtig , waarin hij hem feliciteerde met “hoe prachtig en hoe enorm belangrijk het boek is”. In zijn brief voorspelde hij:

“Ik geloof dat de wereldleiders binnen de volgende generatie zullen ontdekken dat de conditionering van baby's en narcohypnose efficiëntere instrumenten van de overheid zijn dan clubs en gevangenissen, en dat de machtswellust net zo volledig kan worden bevredigd door mensen aan te sporen hun slavernij lief te hebben als door ze met zweepslagen en schoppen tot gehoorzaamheid te dwingen.” [54]

In 1953 dienden Huxley en Maria een verzoek in voor het Amerikaanse staatsburgerschap en meldden zich voor verhoor. Toen Huxley weigerde wapens te dragen voor de VS en niet wilde verklaren dat zijn bezwaren gebaseerd waren op religieuze idealen, het enige excuus dat was toegestaan onder de McCarran Act , moest de rechter de procedure schorsen. [55] [56] Hij trok zijn aanvraag in. Desondanks bleef hij in de VS. In 1959 wees Huxley een aanbod van de Macmillan-regering om tot Knight Bachelor te worden benoemd af zonder opgaaf van reden; zijn broer Julian was in 1958 tot ridder geslagen, terwijl zijn broer Andrew in 1974 tot ridder geslagen zou worden. [57]

In het najaarssemester van 1960 werd Huxley door professor Huston Smith uitgenodigd om gasthoogleraar geesteswetenschappen te worden aan het Massachusetts Institute of Technology (MIT). [58] Als onderdeel van het programma ter ere van het honderdjarig bestaan van MIT, georganiseerd door de afdeling Geesteswetenschappen, gaf Huxley een reeks lezingen met de titel “What a Piece of Work is a Man” (Wat een werkstuk is een mens), die betrekking hadden op geschiedenis, taal en kunst. [59]

Robert S. de Ropp (wetenschapper, filantroop en auteur), die in de jaren dertig tijd met Huxley in Engeland had doorgebracht, kwam begin jaren zestig in de VS weer met hem in contact en schreef dat “het enorme intellect, de prachtig gemoduleerde stem, de zachtaardige objectiviteit, alles was onveranderd. Hij was een van de meest beschaafde mensen die ik ooit heb ontmoet.” [60]

Perspectieven op latere leeftijd
bewerking

Biograaf Harold H. Watts schreef dat Huxley's geschriften in de “laatste en verlengde periode van zijn leven” “het werk zijn van een man die mediteert over de centrale problemen van veel moderne mensen”. [61] Huxley had diepe zorgen gevoeld over de toekomst die de ontwikkelde wereld voor zichzelf zou kunnen creëren. Op basis hiervan deed hij enkele waarschuwingen in zijn geschriften en toespraken. In een televisie-interview uit 1958, afgenomen door journalist Mike Wallace , schetste Huxley verschillende belangrijke zorgen: de moeilijkheden en gevaren van de wereldwijde overbevolking; de neiging tot een duidelijk hiërarchische sociale organisatie; het cruciale belang van

het evalueren van het gebruik van technologie in massasamenlevingen die vatbaar zijn voor overreding; de neiging om moderne politici bij een naïef publiek te promoten als goed vermarkte handelswaar. [62] In een brief van december 1962 aan broeder Julian, waarin hij een artikel samenvatte dat hij in Santa Barbara had gepresenteerd , schreef hij: ‘Wat ik zei was dat als we niet heel snel zouden beginnen om menselijke problemen in ecologische termen te zien in plaats van in termen van machtspolitiek, we er heel snel slecht aan toe zouden zijn.’ [63]

Huxley's betrokkenheid bij oosterse wijsheidstradities was volledig verenigbaar met een sterke waardering voor de moderne wetenschap . Biograaf Milton Birnbaum schreef dat Huxley “uiteindelijk zowel de wetenschap als de oosterse religie omarmde”. [64] In zijn laatste boek, *Literature and Science* , schreef Huxley dat “de ethische en filosofische implicaties van de moderne wetenschap meer boeddhistisch dan christelijk zijn...”. [65] In “A Philosopher's Visionary Prediction”, gepubliceerd een maand voor zijn dood, bepleitte Huxley training in algemene semantiek en “de non-verbale wereld van cultureel onbesmet bewustzijn”, en schreef hij: “We moeten leren mentaal stil te zijn, we moeten de kunst van pure ontvankelijkheid cultiveren... [H]et individu moet leren zichzelf te deconditioneren, moet in staat zijn gaten te slaan in het hek van geverbaliseerde symbolen dat hem inperkt.” [66]

Spirituele visies

bewerking

Zie ook: Spiritueel maar niet religieus

Nederlands Gedurende een groot deel van zijn leven beschreef Huxley zichzelf als agnost , een woord bedacht door zijn grootvader Thomas Henry Huxley , een wetenschapper die de wetenschappelijke methode verdedigde en een groot voorstander was van Darwins theorieën. Dit is de definitie die hij gaf, “...het is verkeerd voor een man om te zeggen dat hij zeker is van de objectieve waarheid van een stelling, tenzij hij bewijs kan leveren dat die zekerheid logisch rechtvaardigt.” [67] Aldous Huxley's agnosticisme, samen met zijn speculatieve neiging, maakte het voor hem moeilijk om enige vorm van geïnstitutionaliseerde religie volledig te omarmen. [68] Gedurende de laatste 30 jaar van zijn leven accepteerde en schreef hij over concepten die in de Vedanta worden gevonden en was hij een vooraanstaand voorstander van de Perennial Philosophy , die stelt dat dezelfde metafysische waarheden in alle grote religies van de wereld te vinden zijn. [69] [70] [71]

In de jaren twintig stond Huxley sceptisch tegenover religie. “Eerder in zijn carrière had hij mystiek verworpen en er in zijn romans vaak de spot mee gedreven...”, aldus zijn biograaf Dana Sawyer . [72] Gerald Heard werd een invloedrijke vriend van Huxley en verkende sinds het midden van de jaren twintig Vedanta, [73] als een manier om het individuele menselijke leven en de relatie van het individu met het universum te begrijpen. Heard en Huxley zagen beiden de politieke implicaties van Vedanta, die konden bijdragen aan vrede, met name dat er een onderliggende realiteit is waarvan alle mensen en het universum deel uitmaken. In de jaren dertig werden Huxley en Gerald Heard beiden actief in de poging een nieuwe wereldoorlog te voorkomen. Ze schreven essays en spraken uiteindelijk in het openbaar ter ondersteuning van de Peace Pledge Union . Maar ze bleven gefrustreerd door de conflicterende doelstellingen van de politieke linkerkant – sommigen waren voorstander van pacifisme (zoals Huxley en Heard), terwijl anderen de wapens wilden opnemen tegen het fascisme in de Spaanse Burgeroorlog . [74]

Nadat hij zich bij de PPU had aangesloten, uitte Huxley zijn frustratie over de politiek in een brief uit 1935: “...de zaak lost zichzelf uiteindelijk op in een religieus probleem — een ongemakkelijk feit waar men op voorbereid moet zijn en waar ik het afgelopen jaar ben gekomen om het gemakkelijker onder ogen te zien.” [75] Huxley en Heard richtten hun aandacht op het aanpakken van de grote problemen van de wereld door het transformeren van het individu, “[...] een bos is slechts zo groen als de individuele bomen van het bos groen zijn [...]” [73] Dit was de oorsprong van de Human Potential Movement , die in de jaren zestig aan populariteit won. [76] [77]

Eind jaren dertig emigreerden Huxley en Heard naar de Verenigde Staten, en vanaf 1939 tot aan zijn dood in 1963 had Huxley een uitgebreide band met de Vedanta Society of Southern California , opgericht en geleid door Swami Prabhavananda . Samen met Heard, Isherwood en andere volgelingen werd hij ingewijd door de Swami en leerde hij meditatie en spirituele praktijken. [13] Van 1941 tot 1960 droeg Huxley 48 artikelen bij aan Vedanta and the West , uitgegeven door de vereniging. Hij diende ook in de redactieraad met Isherwood, Heard en toneelschrijver John Van Druten van 1951 tot 1962.

In 1942 werd Het Evangelie van Ramakrishna uitgegeven door het Ramakrishna-Vivekananda Center in New York. Het boek werd vertaald door Swami Nikhilananda , met hulp van Joseph Campbell en Margaret Woodrow Wilson , een dochter van Woodrow Wilson , de 28e president van de Verenigde Staten . Huxley schreef in het voorwoord: "...een boek dat, voor zover ik weet, uniek is in de literatuur van de hagiografie. Nooit zijn de kleine gebeurtenissen uit het dagelijks leven van een contemplatief beschreven met zo'n rijkdom aan intieme details. Nooit zijn de terloopse en ongestudeerde uitingen van een groot religieus leraar met zo'n minutieuze getrouwheid opgeschreven." [78] [79]

In 1944 schreef Huxley de inleiding tot de Bhagavad Gita – Het Lied van God , [80] vertaald door Swami Prabhavananda en Christopher Isherwood, die werd uitgegeven door de Vedanta Society of Southern California. Als voorstander van de eeuwige filosofie voelde Huxley zich aangetrokken tot de Gita , zoals hij uitlegde in de inleiding, geschreven tijdens de Tweede Wereldoorlog , toen het nog steeds niet duidelijk was wie zou winnen:

De Bhagavad Gita is misschien wel de meest systematische schriftuurlijke verklaring van de Eeuwige Filosofie. Voor een wereld in oorlog, een wereld die, omdat ze de intellectuele en spirituele voorwaarden voor vrede mist, alleen maar kan hopen op een soort wankel gewapend bestand, wijst ze duidelijk en onmiskenbaar naar de enige weg om te ontsnappen aan de zelfopgelegde noodzaak tot zelfvernietiging. [80]

Als middel om de 'goddelijke werkelijkheid' persoonlijk te realiseren, beschreef hij een 'minimale werkhypothese' in de inleiding tot de vertaling van de Bhagavad Gita door Swami Prabhavananda en Christopher Isherwood en in een zelfstandig essay in Vedanta and the West , [81] een publicatie van Vedanta Press . Dit is de schets die Huxley in het artikel uitwerkt:

Voor hen die niet van nature lid zijn van een georganiseerde kerk, die hebben ontdekt dat humanisme en natuurverering niet voldoende zijn, die zich niet tevreden stellen met het blijven hangen in de duisternis van onwetendheid, de ellende van ondeugd of de andere ellende van fatsoen, lijkt de minimale werkhypothese ongeveer het volgende te zijn:

Dat er een Godheid is, Grond, Brahman, Helder Licht van de Leegte, dat het ongemanifesteerde principe is van alle manifestaties.

Dat de Grond tegelijkertijd transcendent en immanent is.

Dat het voor mensen mogelijk is om de goddelijke Grond lief te hebben, te kennen en er, virtueel, werkelijk identiek mee te worden.

Dat het bereiken van deze allesomvattende kennis van de Godheid het uiteindelijke doel en de zin van het menselijk bestaan is.

Dat er een Wet of Dharma is die moet worden gehoorzaamd, een Tao of Weg die moet worden gevolgd, als mensen hun uiteindelijke doel willen bereiken. [81]

Voor Huxley is een van de aantrekkelijke kenmerken van Vedanta dat het een historische en gevestigde filosofie en praktijk bood die de Eeuwige Filosofie omarmde ; dat er een gemeenschappelijkheid van ervaringen bestaat in alle mystieke takken van de wereldreligies. [82] Huxley schreef in de inleiding van zijn boek The Perennial Philosophy :

De Eeuwige Filosofie houdt zich primair bezig met de ene, goddelijke Realiteit die substantieel is voor de veelvoudige wereld van dingen, levens en geesten. Maar de aard van deze ene Realiteit is zodanig dat deze niet direct en onmiddellijk kan worden begrepen, behalve door hen die ervoor hebben gekozen om aan bepaalde voorwaarden te voldoen, door zichzelf liefdevol, zuiver van hart en arm van geest te maken. [83]

Huxley gaf ook af en toe lezingen in de Vedanta-tempels in Hollywood en Santa Barbara. Twee van die lezingen zijn op cd uitgebracht: Knowledge and Understanding en Who Are We? uit 1955.

Veel tijdgenoten en critici van Huxley waren teleurgesteld over Huxley's wending naar het mysticisme; [84] Isherwood beschrijft in zijn dagboek hoe hij de kritiek moest uitleggen aan Huxley's weduwe, Laura:

[11 december 1963, een paar weken na de dood van Aldous Huxley] De uitgever had voorgesteld dat John Lehmann de biografie zou schrijven. Laura [Huxley] vroeg me wat ik van het idee vond, dus ik moest haar vertellen dat John niet gelooft in, en agressief staat tegenover, de metafysische overtuigingen die Aldous aanhing. Hij zou alleen maar een slimme jonge intellectueel beschrijven die later door Hollywood werd gecorrumpeerd en op zoek ging naar spionnen. [85]

Gebruik van psychedelische drugs en mystieke ervaringen
bewerking

Zie ook: De deuren van de perceptie

Begin 1953 had Huxley zijn eerste ervaring met de psychedelische drug mescaline . Huxley was een correspondentie begonnen met Humphry Osmond , een Britse psychiater die destijds werkzaam was in een Canadese instelling, en vroeg hem uiteindelijk om een dosis mescaline. Osmond stemde toe en begeleidde Huxleys sessie in Zuid-Californië. Na de publicatie van The Doors of Perception , waarin hij deze ervaring beschreef, waren Huxley en Swami Prabhavananda het oneens over de betekenis en het belang van de ervaring met psychedelische drugs, wat de relatie mogelijk deed bekoelen. Huxley bleef echter artikelen schrijven voor het tijdschrift van de vereniging, lezingen geven in de tempel en sociale bijeenkomsten bijwonen. Huxley had later een ervaring met mescaline die hij diepgaander achtte dan die beschreven in The Doors of Perception .

Huxley schreef dat 'de mystieke ervaring dubbel waardevol is; ze is waardevol omdat ze degene die haar ervaart een beter begrip van zichzelf en de wereld geeft en omdat ze hem kan helpen een minder egocentrisch en creatiever leven te leiden.' [86]

Nadat hij in de jaren vijftig LSD had geprobeerd , werd hij adviseur van Timothy Leary en Richard Alpert tijdens hun onderzoek naar psychedelische drugs aan Harvard University in het begin van de

jaren zestig . Persoonlijkheidsverschillen zorgden ervoor dat Huxley afstand nam van Leary, toen Huxley zich zorgen begon te maken dat Leary te enthousiast was geworden over het lukraak promoten van de drugs. [87] [88]

Gezichtsvermogen

Er bestaan verschillende verhalen over de details van de kwaliteit van Huxley's gezichtsvermogen op specifieke momenten in zijn leven. Rond 1939 kwam Huxley in aanraking met de Bates-methode , waarin hij werd onderwezen door Margaret Darst Corbett . In 1940 verhuisde Huxley van Hollywood naar een ranchito van 16 hectare in het hoogwoestijngedruht Llano, Californië , in het noorden van Los Angeles County . Huxley zei toen dat zijn zicht dramatisch verbeterde dankzij de Bates-methode en het extreme en pure natuurlijke licht van de zuidwestelijke Amerikaanse woestijn. Hij meldde dat hij voor het eerst in meer dan 25 jaar zonder bril en zonder inspanning kon lezen. Hij probeerde zelfs met de auto te rijden over de onverharde weg langs de ranch. Hij schreef een boek over zijn ervaringen met de Bates-methode, *The Art of Seeing* , dat in 1942 in de VS en in 1943 in Groot-Brittannië werd gepubliceerd. Het boek bevatte een aantal algemeen betwiste theorieën, en na de publicatie ervan ontstond er een groeiende volkscontroversie over Huxley's gezichtsvermogen.

Er werd, en wordt nog steeds, algemeen aangenomen dat Huxley sinds zijn tienerjaren bijna blind was, ondanks het gedeeltelijke herstel dat hem in staat had gesteld om in Oxford te studeren. Zo'n tien jaar na de publicatie van *The Art of Seeing* , in 1952, was Bennett Cerf bijvoorbeeld aanwezig toen Huxley sprak op een banket in Hollywood, zonder bril op en blijkbaar zonder moeite zijn artikel voorlezend vanaf de lessenaar:

Toen haperde hij plotseling – en de verontrustende waarheid werd duidelijk. Hij las zijn adres helemaal niet. Hij had het uit zijn hoofd geleerd. Om zijn geheugen op te frissen, bracht hij het papier steeds dichterbij zijn ogen. Toen het nog maar een paar centimeter van hem verwijderd was, kon hij het nog steeds niet lezen en moest hij naar een vergrootglas in zijn zak grijpen om het getypte zichtbaar te maken. Het was een hartverscheurend moment.

De Braziliaanse auteur João Ubaldo Ribeiro , die als jonge journalist eind jaren vijftig een aantal avonden in het gezelschap van de Huxleys doorbracht, schreef dat Huxley met een ironische glimlach tegen hem had gezegd: *'Ik kan bijna niet zien. En het kan me ook echt geen reet schelen.'*

Aan de andere kant benadrukte Huxley's tweede vrouw Laura later in haar biografische verslag, *This Timeless Moment* : “Een van de grootste prestaties in zijn leven: het herwinnen van zijn gezichtsvermogen.” Nadat ze een brief had onthuld die ze aan de Los Angeles Times had geschreven , waarin ze het etiket van Huxley als een “arme kerel die nauwelijks kan zien” door Walter C. Alvarez afwees , temperde ze haar verklaring:

Hoewel ik het onrechtvaardig vond om Aldous te behandelen alsof hij blind was, waren er weliswaar veel aanwijzingen voor zijn beperkte zicht. Hoewel Aldous bijvoorbeeld geen bril droeg, gebruikte hij vrij vaak een vergrootglas.

Laura Huxley ging verder met het uitwerken van enkele nuances van inconsistentie die kenmerkend zijn voor Huxleys visie. Haar verslag komt in dit opzicht overeen met het volgende voorbeeld van Huxleys eigen woorden uit *The Art of Seeing* :

Het meest karakteristieke feit over de werking van het totale organisme, of een deel daarvan, is dat deze niet constant is, maar zeer variabel.

Niettemin is het onderwerp van Huxley's gezichtsvermogen nog steeds onderwerp van soortgelijke, aanzienlijke controverse. De Amerikaanse populairwetenschappelijke auteur Steven Johnson citeert Huxley in zijn boek *Mind Wide Open* over zijn problemen met visuele codering :

Ik ben, en zolang ik me kan herinneren, ben ik altijd een slechte visualisator geweest. Woorden, zelfs de veelzeggende woorden van dichters, roepen geen beelden op in mijn geest . Geen hypnagogische visioenen begroeten me op de rand van de slaap. Wanneer ik me iets herinner, presenteert de herinnering zich niet aan mij als een levendig waargenomen gebeurtenis of object. Door een inspanning van de wil kan ik een niet erg levendig beeld oproepen van wat er gisterenmiddag is gebeurd ...

Persoonlijk leven

Huxley trouwde op 10 juli 1919 [97] met Maria Nys (10 september 1899 – 12 februari 1955), een Belgische epidemioloog uit Bellem , [97] een dorp in de buurt van Aalter , die hij in 1919 ontmoette in Garsington , Oxfordshire. Ze kregen één kind, Matthew Huxley (19 april 1920 – 10 februari 2005), die een carrière had als auteur, antropoloog en een vooraanstaand epidemioloog . [98] Maria stierf in 1955 aan kanker. [23]

In 1956 trouwde Huxley met Laura Archera (1911-2007), eveneens auteur, violiste en psychotherapeute. [23] Ze schreef *This Timeless Moment* , een biografie van Huxley. Ze vertelde het verhaal van hun huwelijk via Mary Ann Braubachs documentaire uit 2010, *Huxley on Huxley* . [99]

Bij Huxley werd in 1960 strottenhoofdkanker vastgesteld ; in de jaren die volgden, terwijl zijn gezondheid achteruitging, schreef hij de utopische roman *Island* [100] en gaf hij lezingen over 'Menselijke Potenties', zowel aan het UCSF Medical Center als aan het Esalen Institute . Deze lezingen waren fundamenteel voor het begin van de Human Potential Movement . [77]

Huxley was een goede vriend van Jiddu Krishnamurti en Rosalind Rajagopal , en was een van de oorspronkelijke trustees van de Happy Valley School (nu Besant Hill School) in Happy Valley, in Ojai, Californië . [101]

De meest substantiële verzameling van de weinige overgebleven papieren van Huxley, na de vernietiging van het grootste deel in de brand van Bel Air in 1961 , bevindt zich in de bibliotheek van de Universiteit van Californië in Los Angeles . [102] Een deel bevindt zich ook in de bibliotheken van de Stanford-universiteit . [103]

Op 9 april 1962 werd Huxley geïnformeerd dat hij door de Royal Society of Literature , de belangrijkste literaire organisatie in Groot-Brittannië, was verkozen tot Companion of Literature, en hij aanvaardde de titel per brief op 28 april 1962. [104] De correspondentie tussen Huxley en de vereniging wordt bewaard in de bibliotheek van de Universiteit van Cambridge . [104] De vereniging nodigde Huxley uit om in juni 1963 op een banket te verschijnen en een lezing te geven in Somerset House , Londen. Huxley schreef een concept van de toespraak die hij voor de vereniging wilde houden; zijn verslechterende gezondheid betekende echter dat hij niet aanwezig kon zijn. [104]

Dood

In 1960 werd bij Huxley mondkanker vastgesteld en de daaropvolgende drie jaar ging zijn gezondheid gestaag achteruit. Op 4 november 1963, minder dan drie weken voor Huxleys dood, bezocht auteur

Christopher Isherwood , een vriend van 25 jaar, hem in het Cedars Sinai Hospital en schreef zijn indrukken op:

Ik hield het beeld over van een groot, nobel schip dat rustig in de diepten zonk; veel van zijn delicate, wonderbaarlijke mechanismen waren nog steeds in perfecte staat, en alle lichten brandden nog steeds.

Thuis op zijn sterfbed, niet in staat om te spreken vanwege uitgezaaide kanker, deed Huxley een schriftelijk verzoek aan zijn vrouw Laura voor “ LSD , 100 µg , intramusculair .” Volgens haar verslag van zijn dood [106] in This Timeless Moment gaf ze hem om 11:20 uur een injectie en een tweede dosis een uur later; Huxley stierf op 69-jarige leeftijd, om 17:20 uur PST op 22 november 1963. [107]

De berichtgeving in de media over de dood van Huxley, samen met die van de schrijver C.S. Lewis , werd overschaduwd door de moord op John F. Kennedy op dezelfde dag, minder dan zeven uur voor Huxley's dood. [108] In een artikel uit 2009 voor het tijdschrift New York getiteld “The Eclipsed Celebrity Death Club”, schreef Christopher Bonanos:

De kampioenstrofee voor een slecht getimede dood gaat echter naar een paar Britse schrijvers. Aldous Huxley, de auteur van Brave New World , stierf op dezelfde dag als C.S. Lewis, die de Kronieken van Narnia -serie schreef. Helaas voor beiden was die dag 22 november 1963, net toen John Kennedy's colonne langs de Texas School Book Depository reed . Huxley maakte het in ieder geval interessant: op zijn verzoek injecteerde zijn vrouw hem een paar uur voor het einde met LSD, en hij tripte uit deze wereld.

Dit toeval diende als basis voor het boek Between Heaven and Hell: A Dialog Somewhere Beyond Death van filosoof Peter Kreeft met John F. Kennedy, C.S. Lewis en Aldous Huxley , waarin een gesprek tussen de drie mannen in het vagevuur na hun dood wordt verbeeld. Het hoofdthema van het boek is een filosofisch debat over de aard en identiteit van Jezus Christus.

Huxley's herdenkingsdienst vond in december 1963 in Londen plaats, geleid door zijn oudere broer Julian. Op 27 oktober 1971 [111] werd zijn as bijgezet in het familiegraf op de Watts Cemetery, de thuisbasis van de Watts Mortuary Chapel in Compton, Guildford , Surrey, Engeland.

Huxley was al lange tijd bevriend met de Russische componist Igor Stravinsky , die zijn laatste orkestrale compositie aan Huxley opdroeg. De Variations: Aldous Huxley in memoriam werd in juli 1963 begonnen, voltooid in oktober 1964 en op 17 april 1965 in première gebracht door het Chicago Symphony Orchestra.

Prijzen

- 1939: James Tait Black Memorial Prize (voor After Many a Summer Dies the Swan). [115]
- 1959: Prijs van Verdienste van de American Academy of Arts and Letters (voor Brave New World) . [116] [117]
- 1962: Companion of Literature (Royal Society of Literature) [118]

Herdenking

In 2021 was Huxley een van de zes Britse schrijvers die werden herdacht op een serie Britse postzegels die door Royal Mail werden uitgegeven ter ere van de Britse sciencefiction. [119] Van

elke auteur werd één klassieke sciencefictionroman afgebeeld; Brave New World werd gekozen om Huxley te vertegenwoordigen. [119]

Publicaties en bewerkingen

Hoofdartikel: bibliografie van Aldous Huxley

Zie ook

- Lijst van vredesactivisten

Referenties

Citaten

Watt, Donald, red. (1975). Aldous Huxley . Routledge. blz. 366. ISBN 978-0-415-15915-9 "Inge's overeenstemming met Huxley op verschillende essentiële punten geeft aan hoeveel respect Huxley's standpunt afdwong bij enkele belangrijke filosofen... En nu hebben we een boek van Aldous Huxley, met de titel "The "Perennial Philosophy"" Hij is nu onmiskenbaar een mystieke filosoof."""

Sion, Ronald T. (2010). Aldous Huxley en de zoektocht naar betekenis: een studie van de elf romans . McFarland & Company, Inc. p. 2. ISBN 978-0-7864-4746-6 "Aldous Huxley, een fictieschrijver uit de 20e eeuw, neemt gewillig de rol aan van een moderne filosoof-koning of literaire profeet door de essentie te onderzoeken van wat het betekent om mens te zijn in het moderne tijdperk. ... Huxley was een productief genie dat zijn hele leven lang op zoek was naar inzicht in zichzelf en zijn plaats in het universum" .""

Reiff 2009 , p. 7: "Hij was tevens een filosoof, mysticus, sociaal profeet, politiek denker en wereldreiziger met een gedetailleerde kennis van muziek, geneeskunde, wetenschap, technologie, geschiedenis, literatuur en oosterse religies."

Sawyer 2002 , p. 187: "Huxley was een filosoof, maar zijn standpunt werd niet alleen door het intellect bepaald. Hij geloofde dat de rationele geest alleen maar over de waarheid kon speculeren en deze nooit rechtstreeks kon vinden."

Reiff 2009 , blz. 101.

Dana Sawyer in M. Keith Booker (red.), Encyclopedie van literatuur en politiek: H-R , Greenwood Publishing Group (2005), p. 359

"De Britten die hun stempel op LA drukten" . The Daily Telegraph . 11 september 2011. Gearchiveerd van het origineel op 11 januari 2022. Geraadpleegd op 5 juli 2018 .

Thody 1973.

"Nominatiedatabase: Aldous Huxley" . Nobelprijs . Geraadpleegd op 19 maart 2015 .

"Companions of Literature" . Royal Society of Literature. Gearchiveerd van het origineel op 2 januari 2015. Geraadpleegd op 5 januari 2015 .

Poller 2019, blz. 139-140.

Dunaway, David K. (1995). Aldous Huxley herinnerde zich: een mondelinge geschiedenis . Roeman Altamira. P. 90. ISBN-nummer 978-0-7619-9065-9.

Roy, Pothen & Sunita 2003.

"Mr. Aldous Huxley". The Times , nr. 55867. Londen, 25 november 1963. p. 14.

- Susser, Eric (2006). Grayling, AC; Goulder, Naomi; Pyle, Andrew (red.). "Huxley, Aldous Leonard" . De Continuum Encyclopedia of British Philosophy . Continuum. doi : 10.1093/acref/9780199754694.001.0001 . ISBN 978-0-19-975469-4. Opgehaald op 14 juli 2024.
- "Aldous Huxley werd geboren in Godalming, Surrey op 26 juli 1894 en stierf in Los Angeles, Californië op 17 december 1894."
- "Cornhill Magazine" . Nationale Bibliotheek van Schotland . Gearchiveerd van het origineel op 7 maart 2016. Geraadpleegd op 24 april 2016 .
- Sutherland, John (1990). Mrs. Humphry Ward: Vooraanstaand Victoriaans, Vooraanstaand Edwardiaans . Clarendon Press. p. 167.
- Holmes, Charles Mason (1978). Aldous Huxley en de weg naar de realiteit . Greenwood Press. p. 5.
- Bedford, Sybille(1974).Aldous Huxley. Alfred A. Knopf / Harper & Row.
- Hull, James (2004). Aldous Huxley, Representative Man . LIT Verlag Münster. p. 6. ISBN 978-3-8258-7663-0.
- MC Rintoul (5 maart 2014). Woordenboek van echte mensen en plaatsen in fictie . Taylor & Francis. p. 509. ISBN 978-1-136-11940-8.
- Huxley, Aldous (1939). "Biografie en bibliografie (bijlage)". After Many A Summer Dies The Swan . 1e Eeuwige Klassieker. Harper & Row. p. 243.
- Huxley, Aldous (2006). "Aldous Huxley: Een leven van de geest". Brave New World. Harper Perennial Modern Classics / HarperCollins Publishers.
- Reiff 2009, p. 112.
- Huxley, Julian (1965). Aldous Huxley 1894–1963: een gedenkboek . Londen: Chatto & Windus. p. 22.
- Crick, Bernard (1992). George Orwell: A Life . Londen: Penguin Books. ISBN 978-0-14-014563-2.
- "Brave New World (1932)". Aldous Huxley: Een studie van de belangrijkste romans . Bloomsbury Academic. 2013. doi : 10.5040/9781472553942.ch-007 . ISBN 978-1-4725-1173-7.
- Sexton 2007 , blz. 144.
- Weber, Michel (maart 2005), Meckier, Jerome; Nugel, Bernfried (red.), "Over religiositeit en religie. Huxley's lezing van Whiteheads 'Religion in the Making' in het licht van James' 'Varieties of Religious Experience'" , Aldous Huxley Annual. A Journal of Twentieth-Century Thought and Beyond , deel 5, Münster: LIT, pp . 117–132 .
- Clark, Ronald W (1968), The Huxleys , Londen: William Heinemann .
- Woodcock, George (2007). Dageraad en het donkerste uur: een studie van Aldous Huxley . Black Rose Books. p. 240. .
- Murray, Nicholas (4 juni 2009). Aldous Huxley: Een Engelse intellectueel. Little, Brown Book Group. blz. 220. ISBN 978-0-7481-1231-9.
- Vitoux, Peter (1972). "Structuur en betekenis in Aldous Huxley's 'Eyeless in Gaza' ". Het jaarboek van Engelse studies . 2 : 212–224 . doi : 10.2307/3506521 . JSTOR 3506521 .
- Firchow, Peter (1975). "Wetenschap en geweten in Huxley's "Brave New World" ". Hedendaagse literatuur . 16 (3): 301–316 . doi : 10.2307/1207404 . JSTOR 1207404 .
- Watts Estrich, Helen (1939). "Pilatus grapt over het antwoord: Aldous Huxley". The Sewanee Review . 47 (1): 63–81 . JSTOR 27535511 .
- "Aldous Huxley" . Peace Pledge Union. Gearchiveerd van het origineel op 6 juni 2011. Geraadpleegd op 15 mei 2011 .
- Bucknell, Katherine (28 februari 2014). "Aldous Huxley en Christopher Isherwood: Het script schrijven voor homobevrijding" . LARB Los Angeles Review of Books . Geraadpleegd op 7 oktober 2023 .
- Symons, Allene (2015). Aldous Huxley's handen: zijn zoektocht naar perceptie en de oorsprong en terugkeer van de psychedelische wetenschap . Prometheus Books. ISBN 978-1-63388-116-7.
- "Een boekrecensie door Stephen Hren: Aldous Huxley's Hands: His Quest for Perception and the Origin and Return of Psychedelic Science" . nyjournalofbooks.com . Geraadpleegd op 23 augustus 2022 .
- " 'Aldous Huxley sliep hier' – Geïllustreerde lezing op 12 oktober in de West Hollywood Library . Larchmont Buzz . 8 oktober 2016. Geraadpleegd op 23 augustus 2022 .

Huxley 1937 , Hoofdstuk IX: Oorlog.

Huxley 1937 , Hoofdstuk XI: Ongelijkheid.

Huxley 1937 , Hoofdstuk XIII: Religieuze praktijken; Hoofdstuk XIV: Overtuigingen.

Huxley 1937 , Hoofdstuk XV: Ethiek.

Vernon, Roland (2000). *Ster in het Oosten* . Boulder, CO: Sentient Publications. pp. 204–207 . ISBN 978-0-0947-6480-4.

Chandra Roy, Bidhan (2020). "Hoofdstuk 14: Op zoek naar een spiritueel thuis: Christopher Isherwood, The Perennial Philosophy, en Vedanta". In Berg, James J.; Freeman, Chris (red.). *Isherwood in transit* . Universiteit van Minnesota Pers. pp. 100-1 doi : 10.5749/j.ctv1220r9f.18 , pp. 190–201 . ISBN-nummer 978-1-5179-0910-9. JSTOR 10.5749/j.ctv1220r9f.18 . S2CID 225709456 .

Robb, David (1985). "Brahmanen uit het buitenland: Engelse expats en spiritueel bewustzijn in modern Amerika". *American Studies* . 26 (2): 45–60 . JSTOR 40641960 .

Reiff 2009 , blz. 113.

"Aldous Huxley" .

"\$3.000 in 1937 → 2020 | Inflatiecalculator" . www.in2013dollars.com . Geraadpleegd op 23 mei 2020 .

Isherwood, Christopher (2013) [1980]. *Mijn goeroe en zijn discipel* . Londen: Vintage Books. p. 44. ISBN 978-0-0995-6123-1.

"7 niet-geproduceerde scenario's van beroemde intellectuelen" . *Salon* . 15 april 2010. Geraadpleegd op 25 februari 2018 .

Unwin, JD (1940), *Hopousia of de seksuele en economische fundamenteën van een nieuwe samenleving* , NY: Oscar Piest .

Huxley, Aldous (1969). Grover Smith (red.). *Brieven van Aldous Huxley* . Londen: Chatto & Windus. ISBN 978-0-7011-1312-4.

Reiff 2009 , blz. 31 .

Murray, Nicholas (4 juni 2009). *Aldous Huxley: Een Engelse intellectueel* . Little, Brown Book Group. p. 309. ISBN 978-0-7481-1231-9.

De Nieuwe Encyclopædia Britannica . (2003). Deel 6. blz. 178

Boyce, Barry (3 januari 2017). "Huston Smith's Fifty Years on the Razor's Edge" . *Lion's Roar* . Gearchiveerd van het origineel op 26 juli 2020. Geraadpleegd op 13 mei 2020 .

"Aldous Huxley lezingenreeks, "Wat een kunstwerk is een mens" " . archivesspace.mit.edu . Opgehaald op 27 september 2019 .

Ropp, Robert S. de, *Warrior's Way: a Twentieth Century Odyssey* (Nevada City, CA: Gateways, 2002). p. 247

Watts, Harold H. (1969). *Aldous Huxley* . Twayne Publishers. blz. 85–86 .

"Het Mike Wallace-interview: Aldous Huxley (18 mei 1958)" . 25 juli 2011. Gearchiveerd van het origineel op 30 oktober 2021. Geraadpleegd op 8 maart 2013 – via YouTube.

Sexton 2007 , blz. 485.

Birnbaum, Milton (1971). *Aldous Huxley's Quest for Values* . University of Tennessee Press. p. 407. ISBN 0-87049-127-X.

Huxley, Aldous (1963). *Literatuur en wetenschap* . Harper & Row. p. 109.

Huxley, Aldous (november 1963). "Een visionaire voorspelling van een filosoof". *Playboy* . Chicago. pp. 175–179 .

Verzamelde essays van TH Huxley | Agnosticisme en christendom , 1899

Michel Weber , " Eeuwige waarheid en eeuwigdurende vergankelijkheid. A. Huxley's wereldbeeld in het licht van AN Whitehead's procesfilosofie van de tijd " , in Bernfried Nugel, Uwe Rasch en Gerhard Wagner (red.), *Aldous Huxley, Man of Letters: Denker, criticus en kunstenaar*, *Proceedings of the Third International Aldous Huxley Symposium Riga 2004* , Münster, LIT, *Human Potentialities* , vol. 9, 2007, pp. 31–45.

Sawyer 2002 , blz. 97–98, 114–115, 124–125.

Murray 2003 , blz. 332.

Poller 2021 .

Sawyer 2002 , blz. 94.

Sawyer 2002, p. 92.

Mason, Emily (2017). Democratie, daden en dilemma's: steun voor de Spaanse Republiek binnen de Britse burgermaatschappij, 1936-1939. Sussex Academic Press. blz. 65. ISBN 9781845198855.

Smith, Grover (1969). Brieven van Aldous Huxley. Harper & Row. blz. 398. ISBN 978-1199770608.

Poller 2021 , blz. 177.

Kripal, Jeffrey (2007). Esalen Amerika en de religie van geen religie. University of Chicago Press. uittreksel .

Evangelie van Ramakrishna pagina v

Lex Hixon. "Inleiding". Grote Zwaan . p. xiii.

Isherwood, Christopher; Swami Prabhavananda; Aldous, Huxley (1987). Bhagavad Gita: Het Lied van God. Hollywood, Californië: Vedanta Press. ISBN 978-0-87481-043-1.

Huxley, Aldous (1944). "Minimale werkhypothese". Vedanta en het Westen. 7(2): 38.

Poller 2021 , blz. 93.

Huxley, Aldous (1946). De eeuwige filosofie . Chatto & Windus. p. 38.

Enroth, Clyde (1960). "Mystiek in twee vroege romans van Aldous Huxley ". Twentieth Century Literature . 6 (3): 123-132 . doi : 10.2307/441011 . JSTOR 441011 .

Isherwood, Christopher (2010). De jaren zestig - Dagboeken deel twee 1960-1969 , bewerkt en ingeleid door Katherine Bucknell . Chatto & Windus. p. 299. ISBN 9780701169404.

Huxley, "Moksha: Aldous Huxley's klassieke geschriften over psychedelica en de visionaire ervaring"

Huxley, brief van Aldous 26 december 1962 aan Humphry Osmond, in Smith, Grover (1969) The Letters of Aldous Huxley . Harper and Row: New York, p. 965.

McBride, Jason "The Untapped Promise of LSD", in maart 2009, The Walrus: Toronto.

Nugel, Bernfried; Meckier, Jerome (28 februari 2011). "Een nieuwe kijk op de kunst van het zien" .

Aldous Huxley Annual . LIT Verlag Münster. p. 111. ISBN 978-3-643-10450-2.

Cerf, Bennett (12 april 1952), The Saturday Review (column), geciteerd in Gardner, Martin (1986) [1957]. Fads and Fallacies in the Name of Science (2e druk). New York: Dover Publications. p. 241. ISBN 978-0-486-20394-2.

De adviseur komt (in het Portugees). Uitgeverij Nova Fronteira. 2000. blz. 92 . ISBN-nummer 978-85-209-1069-6.

Huxley, Laura (1968). Dit tijdloze moment . New York: Farrar, Straus & Giroux. p. 64. ISBN 978-0-89087-968-9.

Huxley, Aldous (1949) [1943]. De kunst van het zien . Londen: Chatto & Windus. p. 21.

Rolfe, Lionel (1981) Literary LA p. 50. Chronicle Books, 1981. Universiteit van Californië.

Huxley, De deuren van perceptie en hemel en hel , Harper Perennial, 1963, p. 15.

Johnson, Steven (2004). Mind Wide Open: Your Brain and the Neuroscience of Everyday Life . New York: Scribner. p. 235. ISBN 978-0-7432-4165-6.

"Aldous Huxley (Auteur)". OnThisDay.com. Geraadpleegd op 18 februari 2021.

"Auteur, NIMH-epidemioloog Matthew Huxley overleden op 84-jarige leeftijd". 17 februari 2005 The Washington Post

Braubach, Mary Ann (2010). " Huxley on Huxley " . Cinedigm . Gearchiveerd van het origineel op 8 november 2014. Geraadpleegd op 25 september 2017 .

Peter Bowering Aldous Huxley: Een studie van de belangrijkste romans , p. 197, Oxford University Press, 1969

Lutyens, Mary (1983). Krishnamurti: De jaren van vervulling . Londen: John Murray. p. 64. ISBN 978-0-7195-3979-4.

"Finding Aid for the Aldous and Laura Huxley papers, 1925-2007" . Special Collections, Charles E. Young Research Library , UCLA . Geraadpleegd op 4 oktober 2012 .

"Gids voor de Aldous Huxley-collectie, 1922-1934" . Afdeling Speciale Collecties en Universitaire Archieven . Geraadpleegd op 4 oktober 2012 .

Peter Edgerly Firchow, Hermann Josef Real (2005). *De eeuwige satiricus: essays ter ere van Bernfried Nugel*, gepresenteerd ter gelegenheid van zijn 65e verjaardag, p. 1. LIT Verlag Münster

Isherwood, Christopher (1980). *Mijn goeroe en zijn discipel*. Farrar Straus Giroux. p. 259. ISBN 978-0-374-21702-0.

"Verslag van Huxley's dood op Letters of Note". Lettersofnote.com. 25 maart 2010. Geraadpleegd op 19 december 2011.

Reiff 2009, blz. 35.

Nicholas Ruddick (1993). "Ultimate Island: Over de aard van Britse sciencefiction". p. 28. Greenwood Press

Bonanos, Christopher (26 juni 2009). "The Eclipsed Celebrity Death Club". New York. Geraadpleegd op 31 oktober 2018.

Kreeft, Peter (1982). *Tussen hemel en hel: een dialoog ergens voorbij de dood met John F. Kennedy*, CS Lewis & Aldous Huxley. Downers Grove, Illinois: InterVarsity Press. Achterkant ISBN 978-0-87784-389-4 "Op 22 november 1963 stierven drie grote mannen binnen enkele uren na elkaar: C.S. Lewis, John F. Kennedy en Aldous Huxley. Alle drie geloofden ze, op verschillende manieren, dat de dood niet het einde van het menselijk leven is. Stel dat ze gelijk hadden en dat ze elkaar na de dood zouden ontmoeten. Hoe zou het gesprek dan verlopen?"

Murray 2003, blz. 455.

Wilson, Scott. *Rustplaatsen: De begraafplaatsen van meer dan 14.000 beroemde personen*, 3e druk: 2 (Kindle-locatie 22888). McFarland & Company. Kindle-editie.

Spies 1965, p. 62.

White 1979, blz. 534, 536-537.

"Fictiewinnaars - Winnaars van de James Tait Black Prize for Fiction". Universiteit van Edinburgh. 26 juli 2023. Geraadpleegd op 14 juli 2024.

Huxley, Aldous (1969). *Brave New World*. Harper & Row. ISBN 978-0-06-083095-3.

"Alle prijzen". American Academy of Arts and Letters. Geraadpleegd op 14 juli 2024. "De Award of Merit Medal gaat gepaard met \$ 25.000 en wordt jaarlijks bij toerbeurt uitgereikt aan vooraanstaande Amerikaanse schilders, schrijvers van korte verhalen, beeldhouwers, romanschrijvers, dichters en toneelschrijvers. ... Aldous Huxley ... Roman ... 1959"

Chevalier, Tracy (1997). *Encyclopedie van het Essay*. Routledge. blz. 416. ISBN 978-1-57958-342-2.

- "Postzegels met originele kunstwerken ter ere van klassieke sciencefictionromans". Yahoo. Geraadpleegd op 28 juni 2023. "Royal Mail heeft afbeeldingen vrijgegeven van originele kunstwerken die worden uitgegeven op een nieuwe set postzegels ter ere van zes klassieke sciencefictionromans van Britse schrijvers."

Geciteerde werken bewerking

- Huxley, Aldous (1937). *Doel en middelen*. Londen: Chatto & Windus.
- Murray, Nicholas (2003). *Aldous Huxley: Een biografie*. St. Martin's Press. ISBN 978-0-312-30237-5.
- Poller, Jake (2019). "Mystiek en pacifisme". *Aldous Huxley en alternatieve spiritualiteit*. Aries Book Series: Texts and Studies in Western Esotericism. Deel 27. Leiden en Boston : Brill Publishers. pp. 139-203. doi : 10.1163/9789004406902_006. ISBN 978-90-04-40690-2. ISSN 1871-1405. OCLC 1114970799. S2CID 203391577.
- Poller, Jake (2021). *Aldous Huxley. Kritische levens*. Reactieboeken. ISBN 978-1-78914-427-7.
- Reiff, Raychel Haugrud (2009). *Aldous Huxley: Brave New World*. Marshall Cavendish Benchmark. ISBN 978-0-7614-4701-6.
- Roy, Sumita; Pothan, Annie; Sunita, KS, red. (2003). *Aldous Huxley en Indian Thought*. Sterling Publishers. ISBN 978-81-207-2465-5.

- Sawyer, Dana (2002). Aldous Huxley: Een biografie . Crossroad Publishing Company. ISBN 978-0-8245-1987-2.
- Sexton, James, red. (2007). Aldous Huxley. Geselecteerde brieven . Chicago: Ivan R. Dee. ISBN 978-1-5666-3629-2.
- Spies, Claudio (herfst-winter 1965). "Aantekeningen over Stravinsky's variaties ". Perspectives of New Music . 4 (1): 62-74 . doi : 10.2307/832527 . JSTOR 832527 .. Herdrukt in Perspectives on Schoenberg and Stravinsky , herziene editie, onder redactie van Benjamin Boretz en Edward T. Cone . New York: WW Norton, 1972.
- Thody, Philipe (1973). Huxley: Een biografische inleiding . Scribner. ISBN 978-0-289-70188-1.
- White, Eric Walter (1979). Stravinsky: De componist en zijn werk (2e druk). Berkeley en Los Angeles: University of California Press. ISBN 0-520-03985-8.

Verder lezen

- Anderson, Jack (4 juli 1982). "Ballet: Suzanne Farrell in Variations Premiere". The New York Times .
- Atkins, John (1956). Aldous Huxley: Een literaire studie . J. Calder.
- Barnes, Clive (1 april 1966). "Ballet: Nog een Balanchine-Stravinsky parel; City Troupe treedt op in première met de variaties voor Huxley in het State Theater". The New York Times , p. 28.
- Bromer, David; Struble, Shannon (2011). Aun Aprendo: Een uitgebreide bibliografie van de geschriften van Aldous Leonard Huxley . Boston: Bromer Booksellers.
- Dunaway, David King (1991). Huxley in Hollywood . Anchor. ISBN 978-0-385-41591-0.
- Firchow, Peter (1972). Aldous Huxley: Satiricus en romanschrijver . University of Minnesota Press.
- Firchow, Peter (1984). Het einde van Utopia: een studie naar Aldous Huxley's Brave New World . Bucknell University Press.
- Fraser, Raymond ; Wickes, George (voorjaar 1960). "Interview: Aldous Huxley: The Art of Fiction nr. 24" . The Paris Review . Geraadpleegd op 3 mei 2024 .
- Grant, Patrick (1979). "Geloof in mystiek: Aldous Huxley, van Grijze Eminentie tot Eiland". Zes moderne auteurs en geloofsproblemen . MacMillan. ISBN 978-0-333-26340-2.
- Huxley, Laura Archera (2001). Dit tijdloze moment . Hemelse kunst. ISBN 0-89087-968-0.
- Levinson, Martin H. (2018). "Aldous Huxley en algemene semantiek" (PDF) . ETC: Een overzicht van algemene semantiek . 75 (3 en 4): 290-298 . Gearchiveerd (PDF) van het origineel op 9 oktober 2022. Geraadpleegd op 5 februari 2021 .
- Meckier, Jerome (2006). Firchow, Peter Edgerly; Nugel, Bernfried (red.). Aldous Huxley: Moderne satirische ideeënromanschrijver . LIT Verlag Berlin-Hamburg-Münster. ISBN 3-8258-9668-4.
- Morgan, W. John (2020). "Hoofdstuk 5: Pacifisme of burgerlijk pacifisme? Huxley, Orwell en Caudwell". In Morgan, W. John; Guilherme, Alexandre (red.). Vrede en oorlog - historische, filosofische en antropologische perspectieven . Palgrave Macmillan. pp. 71-96 . ISBN 978-3-030-48670-9.
- Poller, Jake (2019). Aldous Huxley en alternatieve spiritualiteit . Griet. ISBN-nummer 978-90-04-40689-6.
- Rolo, Charles J., red. (1947). De wereld van Aldous Huxley . Grosset Universal Library.
- Shadurski, Maxim (2020). "Hoofdstuk 5". De nationaliteit van Utopia: H.G. Wells, Engeland en de wereldstaat . New York en Londen: Routledge. ISBN 978-0-36733-049-1.

Externe links

Aldous Huxley

bij Wikipedia's zusterprojecten

- Media van Commons
- Citaten van Wikiquote
- Teksten van Wikisource
- Gegevens van Wikidata

Bibliotheekbronnen over

Aldous Huxley

- Online boeken
- Bronnen in uw bibliotheek
- Bronnen in andere bibliotheken

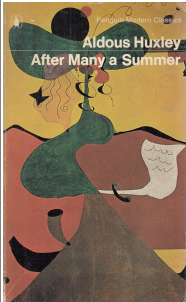
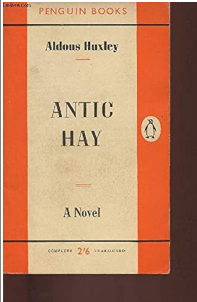
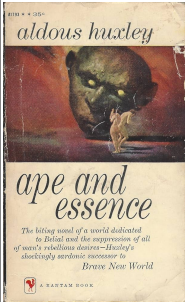
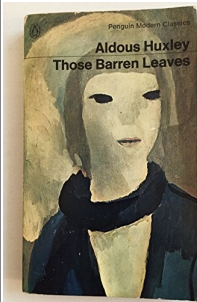
Door Aldous Huxley

- Online boeken
- Bronnen in uw bibliotheek
- Bronnen in andere bibliotheken
- Het volledige interview met Aldous Huxley uit 1958: De problemen van overleving en vrijheid in Amerika
- Portretten in de National Portrait Gallery
- "Aldous Huxley: The Gravity of Light" , een filmmessay van Oliver Hockenhull
- Aldous Huxley op IMDb
- BBC-discussieprogramma In our time : "Brave New World" . Huxley en de roman. 9 april 2009. (Audio, 45 minuten)
- BBC In eigen woorden serie . 12 oktober 1958 (video, 12 min.)
- "The Ultimate Revolution" (lezing aan de UC Berkeley , 20 maart 1962)
- Huxley geïnterviewd in The Mike Wallace Interview op 18 mei 1958 (video)
- Centrum voor Huxley-onderzoek aan de Universiteit van Münster
- Aldous Huxley-documenten in de speciale collecties van de bibliotheek van de Universiteit van Californië, Los Angeles
- Aldous Huxley-collectie in het Harry Ransom Center , Universiteit van Texas in Austin
- Aldous Huxley Centre Zürich - De grootste tentoonstelling van Huxley's werk ter wereld.
- "Synopsis" . Officiële site van Huxley op Huxley . 2010. Gearchiveerd van het origineel op 8 november 2014.

Online edities

- Werken van Aldous Huxley in e-boekvorm bij Standard Ebooks
- Werken van Aldous Huxley bij Project Gutenberg
- Werken van Aldous Huxley in de Open Library Edit this at Wikidata
- Werken van of over Aldous Huxley in het Internet Archive
- Werken van Aldous Leonard Huxley bij Faded Page (Canada)
- Werken van Aldous Huxley op LibriVox (audioboeken in het publieke domein)

Collectie

Page	item_type	versie	Druk	Jaar	Cover Image
after_many_a_summer	boek			1972	
antic_hay	boek			1955	
ape_and_essence	boek			1958	
those_barren_leaves	boek			1972	

[CSV Export](#)

From:

<https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/> - **Sasteren-Wiki**

Permanent link:

https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/sasteren/auteurs/aldous_huxley

Last update:

2025/08/25 06:07

